

Czwartek, 20 maja 2010 r.

— włączenia organizacji reprezentujących MŚP do grupy ds. współpracy przemysłowej, odpowiedzialnej za wdrożenie europejsko-śródziemnomorskiej karty przedsiębiorczości, aby stała się ona narzędziem umożliwiającym usunięcie przeszkód dla wzrostu i rozwoju MŚP;

42. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie, powtórzone na drugiej europejsko-śródziemnomorskiej konferencji ministerialnej na temat umacniania roli kobiet w społeczeństwie (Marrakesz, w dniach 11 i 12 listopada 2009 r.), do sprzyjania równouprawnieniu kobiet i mężczyzn w prawodawstwie i w rzeczywistości, zwalczania przemocy wobec kobiet oraz poszanowania praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych przynależnych zarówno kobietom, jak i mężczyznom; wzywa z naciskiem do podjęcia konkretnych działań w tym kierunku i zaleca przyjęcie w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego projektu dotyczącego przedsiębiorczości kobiet i zwiększania ich udziału w życiu publicznym; przypomina o swoim niezmiennym stanowisku, zgodnie z którym poszanowanie tradycji i zwyczajów nie może być pretekstem do łamania podstawowych praw kobiet;

43. zachęca Radę, Wiceprzewodniczącą Komisji / Wysoką Przedstawiciel UE, Komisję Europejską i niedawno utworzoną Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, by dołożyły starań o zapewnienie spójności udziału UE w Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego oraz by włączyły Parlament Europejski w opracowywanie europejskiej polityki w tym zakresie;

44. wyraża zadowolenie z niedawnego włączenia do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego również krajów Bałkanów Zachodnich, które kandydują do przystąpienia do UE;

45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Unii Europejskiej, przewodniczącemu Komisji Europejskiej, Wiceprzewodniczącej Komisji / Wysokiej Przedstawiciel UE, rządów i parlamentom państw członkowskich, przewodnictwu łączonemu oraz sekretarzowi generalnemu Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, a także rządów i parlamentom państw partnerskich.

Potrzeba określenia strategii UE dla Kaukazu Południowego

P7_TA(2010)0193

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. dotyczące strategii UE dla Kaukazu Południowego (2009/2216 (INI))

(2011/C 161 E/20)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie Kaukazu Południowego, w tym rezolucję z 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽¹⁾ oraz rezolucję z 17 stycznia 2008 r. w sprawie skuteczniejszej polityki UE na rzecz Kaukazu Południowego ⁽²⁾ i w sprawie podejścia do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego ⁽³⁾,

— uwzględniając swoje niedawne rezolucje: z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie Azerbejdżanu: swoboda wypowiedzi ⁽⁴⁾, z dnia 3 września 2008 r. w sprawie Gruzji ⁽⁵⁾, z 5 czerwca 2008 r. w sprawie sytuacji w Gruzji ⁽⁶⁾ oraz z 13 marca 2008 r. w sprawie Armenii ⁽⁷⁾,

— uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 grudnia 2008 r. pt. „Partnerstwo wschodnie” (COM(2008)0823),

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 443.

⁽²⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0120

⁽⁵⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 285 E z 26.11.2009, s. 7.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 67.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając wspólną deklarację przyjętą podczas szczytu partnerstwa wschodniego w Pradze w dniu 7 maja 2009 r.,
 - uwzględniając plany działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa przyjęte w listopadzie 2006 r. przez Armenię, Azerbejdżan i Gruzję, a także europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa, ściśle powiązany z realizacją planów działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa,
 - uwzględniając sprawozdania z postępów w zakresie europejskiej polityki sąsiedztwa dotyczące Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji, przyjęte przez Komisję 23 kwietnia 2009 r.,
 - uwzględniając krajowe dokumenty strategiczne 2007–2013 i krajowe programy orientacyjne 2007–2010 w ramach europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa dla Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji,
 - uwzględniając śródkresowy przegląd dokumentów programowych w ramach europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa dla Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji,
 - uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy zawarte w 1996 r. z Armenią, Azerbejdżanem i Gruzją,
 - uwzględniając odpowiednie sprawozdania monitorujące Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy,
 - uwzględniając sprawozdanie międzynarodowej komisji ds. ustalenia faktów w konflikcie w Gruzji opublikowane 30 września 2009 r. (sprawozdanie Tagliaviniego),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0123/2010),
- A. mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych 8 grudnia 2009 r. UE potwierdziła zamiar promowania stabilności, współpracy, dobrobytu i dobrych rządów na całym Kaukazie Południowym, w tym również w ramach programów na rzecz pomocy technicznej,
- B. mając na uwadze, że w wyniku konfliktu zbrojnego w Gruzji, jaki miał miejsce w sierpniu 2008 r., a także w wyniku udanej interwencji UE na rzecz osiągnięcia porozumienia w sprawie zawieszenia broni oraz z powodu wielkiej potrzeby utrzymania tego zaangażowania w celu zagwarantowania jego pełnego wprowadzenia w życie, UE stała się ważnym gwarantem bezpieczeństwa w regionie, a to poprzez wysłanie misji obserwacyjnej, uruchomienie zakrojonego na dużą skalę programu pomocy po zakończeniu konfliktu oraz poprzez powołanie misji ds. ustalenia przyczyn i przebiegu konfliktu,
- C. mając na uwadze, że w roku 2009 zintensyfikowano negocjacje na rzecz rozwiązania konfliktu w Górskim Karabachu, w których pośredniczy mińska grupa Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE),
- D. mając na uwadze, że osobom zmuszonym do opuszczenia obszarów objętych konfliktem na Kaukazie Południowym wciąż odmawia się prawa powrotu do ich domów; mając na uwadze, że te trzy kraje rozpoczęły wprowadzanie programów na rzecz integracji lokalnej uchodźców i osób wysiedlonych, jednak wciąż istnieje wiele przeszkód ograniczających powodzenie tych programów; mając także na uwadze, że władze tych krajów nie powinny wykorzystywać uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych jako instrumentów politycznych w konfliktach,
- E. mając na uwadze, że podpisanie w październiku 2009 r. przez Armenię i Turcję protokołów w sprawie nawiązania i rozwoju stosunków dyplomatycznych oraz otwarcia wspólnej granicy stanowi ważny krok, choć nie doszło jeszcze do ratyfikacji porozumienia,

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- F. mając na uwadze, że zamrożone konflikty utrudniają rozwój gospodarczy i społeczny, poprawę poziomu życia w regionie Kaukazu Południowego oraz pełny rozwój partnerstwa wschodniego w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, mając na uwadze, że pokojowe rozwiązanie konfliktów ma zasadnicze znaczenie dla stabilności sąsiedztwa UE; mając na uwadze, że należy podejmować dalsze działania na rzecz określenia wspólnych obszarów zainteresowania, dzięki którym można będzie pokonać różnice, ułatwić dialog, a także wspierać szanse na współpracę regionalną i na rozwój,
- G. mając na uwadze, że w ramach współpracy z państwami Kaukazu Południowego UE przestrzega zasad suwerenności i integralności terytorialnej,
- H. mając na uwadze, że partnerstwo wschodnie stwarza nowe możliwości pogłębienia stosunków dwustronnych, wprowadzając również współpracę wielostronną,
- I. mając na uwadze, że celem partnerstwa wschodniego jest przyspieszenie reform, zbliżenie prawodawstwa i integracja gospodarcza oraz zapewnienie konkretnego wsparcia na rzecz konsolidacji państwowości i integralności terytorialnej krajów partnerskich oraz że opiera się ono na warunkowości, zróżnicowaniu i współwłasności, dążąc do wynegocjowania nowych układów o stowarzyszeniu, które będą wymagały zgody Parlamentu Europejskiego,
- J. mając na uwadze, że zostanie oficjalnie ustanowione Zgromadzenie Parlamentarne EURONEST jako główny wielostronny mechanizm zintensyfikowanego dialogu pomiędzy Parlamentem Europejskim a sześcioma wschodnimi partnerami UE, w tym Armenią, Azerbejdżanem i Gruzją, w celu zbliżenia tych krajów do UE,
- K. mając na uwadze, że sytuacja w regionie Kaukazu Południowego wymaga coraz bardziej proaktywnej polityki w zakresie zaangażowania UE w tym regionie, a także mając na uwadze, że zapoczątkowanie partnerstwa wschodniego i wejście w życie traktatu z Lizbony to dobra okazja do opracowania strategii UE w odniesieniu do Kaukazu Południowego,

1. potwierdza, że podstawowym celem UE w regionie jest wsparcie rozwoju Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji, aby stały się one państwami otwartymi, pokojowymi, stabilnymi, demokratycznymi, gotowymi do ustanowienia dobrych stosunków sąsiedzkich i zdolnymi do przekształcenia Kaukazu Południowego w region, w którym panuje trwały pokój, stabilizacja i dobrobyt, w celu objęcia tych krajów w większym stopniu polityką europejską; uważa, że aby osiągnąć ten cel, UE powinna odgrywać bardziej aktywną rolę polityczną poprzez opracowanie w porozumieniu z krajami tego regionu strategii będącej połączeniem siły przekonywania i stanowczości UE, a której uzupełnieniem będzie polityka dwustronna;

Kwestie bezpieczeństwa i pokojowe rozwiązywanie konfliktów

2. podkreśla, że utrzymanie status quo w konfliktach w tym regionie jest nie do zaakceptowania i nie ma trwałego charakteru, ponieważ taka sytuacja stanowi ciągle ryzyko eskalacji napięć i wznowienia konfliktów zbrojnych; jest zdania, że wszystkie strony powinny aktywnie włączyć się w działania na rzecz osiągnięcia stabilności i pokoju; wspiera wykorzystanie programów transgranicznych i dialogu pomiędzy społeczeństwami obywatelskimi jako narzędzi transformacji konfliktu i budowania zaufania w kwestiach wywołujących podziały; podkreśla, że UE ma do odegrania istotną rolę w zakresie przyczyniania się do rozwoju kultury dialogu i zrozumienia w regionie oraz zapewnienia wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym rezolucji nr 1325 (2000);

3. zauważa, że zarządzanie kryzysowe i rozwiązywanie konfliktów, a także podstawowy dialog wymagają m.in. uznania praw i uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron i społeczności, gotowości do zrewidowania wyobrażeń o wydarzeniach z przeszłości, woli przezwyciężenia nienawiści i strachu, gotowości do porzucenia wygórowanych żądań na rzecz kompromisu, porzucenia odwetowych postaw i gotowości do dyskusowania o prawdziwych ustępstwach, aby móc zwiększyć stabilność i dobrobyt;

4. zwraca uwagę na znaczenie zapobiegania konfliktom, m.in. poprzez poszanowanie praw wszystkich członków mniejszości narodowych, tolerancję religijną i wysiłki na rzecz wzmocnienia spójności społecznej i ekonomicznej;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

5. podkreśla, że podmioty zewnętrzne powinny odpowiedzialnie wykorzystywać swą władzę i wpływ w całkowitej zgodności z prawem międzynarodowym, w tym z prawem w zakresie poszanowania praw człowieka; uważa, że należy prowadzić dalszą zrównoważoną współpracę między podmiotami zewnętrznymi w regionie, aby przyczynić się do pokojowego rozwiązania konfliktów; jest zdania, że nie można zaakceptować sytuacji, w której jakikolwiek podmiot zewnętrzny będzie ustalał warunki dotyczące poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej państw Kaukazu Południowego;

Konflikt w Górskim Karabachu

6. z zadowoleniem przyjmuje dynamiczny przebieg negocjacji w sprawie konfliktu w Górskim Karabachu, czego dowodzi sześć spotkań prezydentów Armenii i Azerbejdżanu zorganizowanych w 2009 r. w duchu deklaracji moskiewskiej; wzywa strony do wzmożenia działań w zakresie rozmów pokojowych w celu rozwiązania konfliktu w nadchodzących miesiącach, wykazania bardziej konstruktywnej postawy, zarzucenia tendencji do utrwalania status quo powstałego w wyniku użycia siły i nieposiadającego potwierdzenia na szczeblu międzynarodowym, które prowadzi do niestabilności i przedłuża cierpienia lokalnych społeczności dotkniętych wojną; potępia ideę rozwiązania militarnego oraz bardzo negatywne skutki użytych dotychczas sił zbrojnych i wzywa obydwie strony do unikania dalszego naruszania zawieszenia broni z 1994 r.;

7. w pełni popiera działania mediacyjne grupy mińskiej OBWE, podstawowe zasady zawarte w tzw. dokumencie madryckim oraz oświadczenie państw przewodniczących wspólnie grupie mińskiej OBWE wydane przy okazji szczytu G8 w L'Aquila w dniu 10 lipca 2009 r.; wzywa społeczność międzynarodową do wykazania się odwagą i wolą polityczną w celu zapewnienia wsparcia na rzecz rozwiązania pozostałych kwestii spornych utrudniających porozumienie;

8. jest poważnie zaniepokojony faktem, że setki tysięcy uchodźców i wewnętrznych przesiedleńców, którzy opuścili swoje domy podczas wojny w Górskim Karabachu lub w jej wyniku, wciąż są wysiedleńcami i odmawia się im ich praw, w tym prawa do powrotu, własności i bezpieczeństwa osobistego; wzywa wszystkie strony do jednoznacznego i bezwarunkowego uznania tych praw, potrzeby ich niezwłocznej realizacji i pilnego rozwiązania tego problemu z poszanowaniem zasad prawa międzynarodowego; żąda w tym zakresie wycofania armeńskich sił zbrojnych ze wszystkich okupowanych terytoriów Azerbejdżanu oraz rozmieszczenia sił międzynarodowych zorganizowanych zgodnie z kartą ONZ, aby zapewniły one niezbędne gwarancje bezpieczeństwa w okresie przejściowym, co zagwarantuje bezpieczeństwo ludności Górskiego Karabachu i umożliwi osobom przesiedlonym powrót do swoich domów oraz pozwoli zapobiec dalszym konfliktom wynikającym ze zjawiska bezdomności; wzywa władze Armenii i Azerbejdżanu oraz przywódców zainteresowanych społeczności do podjęcia zobowiązania na rzecz pokojowego ukształtowania stosunków między grupami etnicznymi poprzez praktyczne przygotowania do powrotu wysiedleńców; uważa, że sytuacją wewnętrznych przesiedleńców i uchodźców należy się zająć zgodnie z międzynarodowymi standardami, uwzględniając m.in. ostatnie zalecenie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy 1877(2009): „Zapomniane narody Europy: ochrona praw człowieka wysiedleńców długoterminowych”;

9. podkreśla, że konieczne jest podjęcie rzeczywistych wysiłków w celu utorowania drogi do trwałego pokoju; apeluje do wszystkich zainteresowanych władz o unikanie prowokacyjnej polityki i retoryki, podburzających oświadczeń i manipulacji historią; wzywa przywódców Armenii i Azerbejdżanu do odpowiedzialnego działania, złagodzenia tonu przemówień i przygotowania gruntu, tak aby opinia publiczna zaakceptowała i w pełni rozumiała korzyści płynące z kompleksowego porozumienia;

10. uważa, że należy niezwłocznie odrzucić podejście, zgodnie z którym w skład Górskiego Karabachu powinny wejść wszystkie okupowane obszary Azerbejdżanu otaczające Górski Karabach; zauważa, że tymczasowy status Górskiego Karabachu mógłby stanowić rozwiązanie do czasu określenia jego ostatecznego statusu i mógłby stworzyć przejściowe ramy pokojowego współżycia i pokojowej współpracy ludności ormiańskiej i azerskiej w regionie;

11. podkreśla, że powszechne bezpieczeństwo stanowi nieodzowny element każdego rozwiązania konfliktu; dostrzega znaczenie odpowiednich porozumień pokojowych zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka, które obejmują zarówno aspekty wojskowe, jak i cywilne; wzywa Radę do zbadania możliwości wsparcia procesu pokojowego poprzez misje prowadzone w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym poprzez wysłanie do tego regionu dużej misji obserwacyjnej, która mogłaby ułatwić utworzenie międzynarodowych sił pokojowych po znalezieniu politycznego rozwiązania tej sytuacji;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

Zbliżenie armeńsko-tureckie

12. z zadowoleniem przyjmuje protokoły w sprawie nawiązania i rozwoju stosunków dyplomatycznych pomiędzy Armenią i Turcją, które m.in. przewidują otwarcie wspólnej granicy; wzywa obydwie strony do wykorzystania tej sposobności do normalizacji stosunków poprzez ratyfikację i wdrożenie podjętych postanowień, nie nakładając warunków wstępnych i w rozsądnym czasie; podkreśla, że zbliżenie Armenii i Turcji oraz negocjacje prowadzone przez grupę mińską są odrębnymi procesami, które powinny przebiegać zgodnie z ich racją bytu; zauważa jednak, że postęp w ramach jednego z tych dwóch procesów mógłby mieć dalekosiężne i prawdopodobnie ogólnie bardzo pozytywne skutki dla całego regionu;

Konflikty w Gruzji

13. ponownie podkreśla swoje bezwarunkowe poparcie dla suwerenności, integralności terytorialnej i nienaruszalności uznanych przez społeczność międzynarodową granic Gruzji oraz wzywa Rosję do ich poszanowania; zachęca władze gruzińskie do podejmowania dalszych wysiłków na rzecz rozwiązania gruzińskich konfliktów wewnętrznych w Abchazji i Osetii Południowej; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Tagliaviniego i popiera jego główne uwagi i wnioski; oczekuje, że szeroka baza informacyjna, jakiej dostarcza to sprawozdanie, może być wykorzystana do prowadzenia postępowania sądowego przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK) oraz przez poszczególnych obywateli w odniesieniu do naruszenia europejskiej konwencji praw człowieka; popiera mandat misji obserwacyjnej UE i wzywa do jego rozszerzenia; wzywa Rosję i samozwańcze władze separatystycznych regionów Abchazji i Osetii Południowej do zaprzestania częściowego blokowania jego realizacji;

14. z satysfakcją zauważa, że społeczność międzynarodowa niemal jednogłośnie odrzuca jednostronną deklarację niepodległości Osetii Południowej i Abchazji; potępia jako sprzeczne z prawem międzynarodowym uznanie przez Federację Rosyjską niepodległości Abchazji i Osetii Południowej; wzywa wszystkie strony do przestrzegania porozumienia w sprawie zawieszenia broni z 2008 r., a także do zagwarantowania bezpieczeństwa i wolnego dostępu personelu misji obserwacyjnej UE do terytorium; apeluje również do Rosji o wypełnienie swojego zobowiązania do wycofania wojsk na pozycje zajmowane przed wybuchem wojny w sierpniu 2008 r.; zauważa z zaniepokojeniem porozumienie zawarte w dniu 17 lutego 2010 r. przez Federację Rosyjską i samozwańcze władze Abchazji o utworzeniu rosyjskiej bazy wojskowej w Abchazji bez zgody rządu gruzińskiego i zauważa, że takie porozumienie jest sprzeczne z zawartymi w dniach 12 sierpnia i 8 września 2008 r. porozumieniami w sprawie zawieszenia broni;

15. podkreśla znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony praw wszystkich osób, które wciąż zamieszkują separatystyczne regiony, wspierania poszanowania prawa rodowitych Gruzinów do bezpiecznego i godnego powrotu, zaprzestania procesu przymusowej kontroli paszportowej, otwarcia granic, które są w rzeczywistości granicami zamkniętymi oraz umożliwienia UE i innym podmiotom międzynarodowym udzielania pomocy ludziom zamieszkującym te dwa regiony; podkreśla potrzebę jaśniejszego określenia krótko- i średnioterminowych celów w tym zakresie; zachęca Gruzję do dalszego wdrażania planu działań na rzecz wewnętrznych przesiedleńców i udzielania pomocy wewnętrznym przesiedleńcom przebywającym na terytorium Gruzji;

16. podkreśla potrzebę rozwiązania gruzińsko-abchaskiego i gruzińsko-południowoosetyjskiego wymiaru konfliktu i zapewnienia równego uwzględnienia praw i obaw wszystkich zaangażowanych w niego narodów; podkreśla fakt, że izolacja Abchazji i Osetii Południowej utrudnia rozwiązanie konfliktu oraz z zadowoleniem odnosi się do przyjętej w dniu 27 stycznia 2010 r. państwowej strategii dotyczącej zaangażowania poprzez współpracę; zachęca władze gruzińskie, aby skonsultowały się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami podczas przygotowywania planu działań na rzecz wdrożenia tej strategii; podkreśla znaczenie środków budowania zaufania i kontaktów międzyludzkich dla rozwiązania konfliktu; ponadto wzywa UE do wspierania swobody przemieszczania się osób dotkniętych konfliktem wzdłuż granic administracyjnych;

17. uważa, że genewskie rozmowy są bardzo ważne, gdyż stanowią jedyne forum, na którym reprezentowane są wszystkie strony konfliktu, a trzy główne podmioty międzynarodowe – UE, OBWE i ONZ – działają w ścisłej współpracy na rzecz bezpieczeństwa i stabilności regionu; ubolewa, że potencjał tego forum nie przyniósł jeszcze znaczących rezultatów, a na linii zawieszenia broni nadal zdarzają się incydenty pomimo ustanowienia mechanizmu zapobiegania incydentom i reagowania na nie; wzywa strony do

Czwartek, 20 maja 2010 r.

pełnego wykorzystania tego mechanizmu oraz jego potencjału w zakresie zwiększenia wzajemnego zaufania; apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa o dołożenie wszelkich starań, aby nadać tym rozmowom nowego i świeżego rozpędu w celu osiągnięcia satysfakcjonującej stabilizacji sytuacji i pełnego wprowadzenia w życie porozumienia w sprawie zawieszenia broni zawartego w sierpniu 2008 r.;

Postępy na drodze ku demokratyzacji, przestrzeganiu praw człowieka i praworządności

18. podkreśla, że demokratyzacja, dobre rządy, pluralizm polityczny, praworządność, prawa człowieka i podstawowe wolności mają ogromne znaczenie dla określenia przyszłych stosunków Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji z UE; wzywa te kraje do wznowienia wysiłków na rzecz pełnego wdrożenia planu działań w zakresie europejskiej polityki sąsiedztwa a Komisję Europejską do wspierania ich w tych działaniach; wyraża zaniepokojenie ograniczonymi postępami poczynionymi w tej dziedzinie przez kraje regionu Kaukazu Południowego, widocznymi w sprawozdaniach Komisji z postępów prac za 2009 r. i zaleceniach Rady Europy; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie dialogu na temat praw człowieka między UE a Gruzją i Armenią, a także wzywa Azerbejdżan i UE do zakończenia dyskusji nad równoległą strukturą współpracy;

19. podkreśla znaczenie kontynuacji demokratycznych reform oraz istotną rolę dialogu politycznego i współpracy jako klucza do osiągnięcia narodowego konsensusu; podkreśla znaczenie wzmocnienia bardziej niezależnych, przejrzystych i silnych instytucji demokratycznych, w tym niezawisłości sądownictwa, zwiększenia kontroli parlamentu nad władzą wykonawczą, jak również zagwarantowania demokratycznej zmiany władz, wspierania i umacniania społeczeństwa obywatelskiego oraz rozwijania kontaktów międzyludzkich w ramach wspierania demokracji i praworządności; odnotowuje powolne postępy w zakresie demokratyzacji mimo poczynionych zobowiązań;

20. zwraca uwagę na wciąż powszechną korupcję w regionie i wzywa władze do intensywniejszej walki z tym zjawiskiem, ponieważ zagraża ono wzrostowi gospodarczemu oraz rozwojowi społecznemu i politycznemu tych krajów; należy zwrócić większą uwagę na zwalczanie monopolii oraz na politykę zatrudnienia w służbach publicznych; wyraża zadowolenie z postępów, jakie Gruzja poczyniła w dziedzinie walki z korupcją;

21. zwraca uwagę na wybory, które odbyły się niedawno w krajach tego regionu; podkreśla znaczenie wolnych i uczciwych wyborów przeprowadzanych zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami i standardami oraz potrzebę, aby kraje te podejmowały dalsze działania na rzecz przyjmowania i wdrażania reform w celu osiągnięcia tych standardów, w tym również w celu wzmocnienia powyborczych mechanizmów kontroli oraz zagwarantowania właściwego dochodzenia i pociągania do odpowiedzialności we wszelkich przypadkach użycia przemocy po wyborach; podkreśla znaczenie UE w udzielaniu pomocy technicznej oraz zapewnianiu międzynarodowego i niezależnego charakteru obserwacji wyborów; potwierdza stanowisko, zgodnie z którym UE nie uznaje ram konstytucyjnych i prawnych, w oparciu o które odbywają się wybory w regionach separatystycznych, i staje w obronie praw politycznych wysiedleńców;

22. uważa, że wolność słowa stanowi podstawowe prawo i podstawową zasadę, a media odgrywają doniosłą rolę, podkreśla też, że media powinny być wolne i niezależne; jest poruszony ograniczeniami wolności słowa i brakiem pluralizmu w mediach w krajach Kaukazu Południowego oraz wzywa władze do zagwarantowania zarówno wolności słowa, jak i pluralizmu w mediach; ubolewa nad powtarzającymi się przypadkami napastowania i zastraszania przedstawicieli mediów, ataków na dziennikarzy oraz ich torturowania i maltretowania; uważa, że zasady i mechanizmy samoregulacji, które stanowią ważny element wolności słowa, należy ulepszyć i wzmocnić za pośrednictwem właściwych organów;

— jest zaniepokojony atakami na dziennikarzy w Armenii, a w szczególności stałym przetrzymywaniem opozycjonisty i dziennikarza Nikola Pasziniana pomimo przyjętej z zadowoleniem amnestii z dnia 18 czerwca 2009 r.;

— jest nadal zaniepokojony pogarszającą się atmosferą w mediach w Azerbejdżanie; z zadowoleniem przyjmuje ułaskawienie przez prezydenta 99 więźniów w dniu 25 grudnia 2009 r. i 62 więźniów w dniu 17 marca 2010 r., lecz ubolewa z powodu zatrzymania i skazania dwóch młodych działaczy i blogerów: Emina Milliego i Adnana Hajizadego; w związku z tym apeluje o ich zwolnienie;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- wzywa władze Gruzji, aby wyjaśniły sytuację dotyczącą własności mediów i udzielania mediom licencji; zauważa inicjatywę gruzińskiego parlamentu, aby rozszerzyć skład Rady Nadawców Publicznych o kolejnych przedstawicieli opozycji i społeczeństwa obywatelskiego oraz liczy na pozytywne wyniki tej inicjatywy;

23. uważa, że wolność zgromadzeń musi być zagwarantowana, ponieważ ma ona zasadnicze znaczenie dla rozwoju wolnego, demokratycznego i aktywnego społeczeństwa; z zaniepokojeniem zauważa bezpośrednie i pośrednie utrudnienia, z jakimi boryka się organizujące się społeczeństwo obywatelskie, a także poruszony jest przyjęciem ustaw i praktyk, które pośrednio mogą ograniczyć wolność zgromadzeń, w tym utrudnieniami administracyjnymi związanymi ze sprawami podatkowymi; podkreśla ważną rolę społeczeństwa obywatelskiego dla procesów demokratyzacji, pokoju i pojednania w regionie;

24. wzywa kraje tego regionu do aktywnego udziału w pracach Zgromadzenia Parlamentarnego EURO-NEST oraz do wykorzystania w pełni jego potencjału jako ram wielostronnej i dwustronnej wymiany poglądów, jak również do legislacyjnego zbliżenia do standardów UE i parlamentarnego nadzoru nad demokratycznymi reformami; w związku z tym zauważa, że niezwykle ważny jest intensywniejszy dialog między posłami z krajów tego regionu; wyraża nadzieję, że mogłoby to stworzyć ramy dwustronnych spotkań między parlamentarzystami z Armenii i Azerbejdżanu, które miałyby na celu rozpoczęcie dialogu parlamentarnego i odbywałyby się w obecności posłów do Parlamentu Europejskiego; wzywa zainteresowane parlamenty krajowe państw członkowskich UE i Parlament Europejski do zacieśnienia współpracy parlamentarnej z parlamentami regionu w celu zwiększenia ich roli i zdolności tworzenia polityki;

Kwestie gospodarcze i rozwój społeczny

25. stoi na stanowisku, że szersza współpraca regionalna oraz z UE w takich dziedzinach jak gospodarka, transport, energia i środowisko jest istotna z punktu widzenia optymalnego rozwoju tych dziedzin, a także ze względu na stabilność w regionie, ale że współpraca powinna również dotyczyć tworzenia kapitału ludzkiego w całym regionie, rozumianego jako długoterminowa inwestycja; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie trzy kraje korzystają z unijnego systemu ogólnych preferencji taryfowych (GSP) i zauważa, że wszystkie z nich kwalifikują się również do GSP+ na rzecz trwałego rozwoju i dobrych rządów; zauważa, że współpraca regionalna w dziedzinie sądownictwa i spraw policyjnych, a także ustanowienie zintegrowanego systemu administrowania granicami to istotne warunki dalszego promowania mobilności w regionie oraz w kierunku UE; ubolewa, że utrzymujące się, nierozwiązane konflikty nadal utrudniają wdrażanie projektów regionalnych angażujących wszystkie trzy kraje;

26. podkreśla znaczenie stworzenia warunków przyjaznych dla przedsiębiorstw i rozwoju sektora prywatnego; zauważa, że godny uwagi wzrost gospodarczy Azerbejdżanu opiera się głównie na dochodach ze sprzedaży ropy naftowej i gazu ziemnego; popiera proces reform, który sprawia, że gospodarka tego kraju staje się atrakcyjniejsza dla zagranicznych inwestorów; zachęca władze Azerbejdżanu do zwiększenia tempa negocjacji w sprawie przystąpienia do Światowej Organizacji Handlu (WTO) i apeluje do Komisji o dalsze wspieranie Azerbejdżanu w tym procesie; z zadowoleniem obserwuje postępy poczynione w dziedzinie reform w Armenii i Gruzji; pragnie jednak zauważyć, że światowy kryzys gospodarczy miał wpływ na rozwój gospodarczy Armenii i Gruzji i przyjmuje z zadowoleniem decyzję UE z końca 2009 r. w sprawie pomocy makrofinansowej dla tych dwóch krajów;

27. wyraża zaniepokojenie rosnącymi gwałtownie wydatkami na wojsko i obronność na Kaukazie Południowym oraz rozbudowywaniem arsenałów broni; zauważa, że przeznaczona na te cele część budżetów krajowych pochłania znaczne zasoby finansowe przeznaczone na pilniejsze potrzeby, takie jak zmniejszenie ubóstwa, ubezpieczenia społeczne i rozwój gospodarczy; dlatego wzywa Radę i Komisję, aby nie dopuściły do tego, by makrofinansowa pomoc UE w pośredni sposób sprzyjała zbrojeniom w tym regionie;

28. dostrzega strategiczne pod względem geopolitycznym położenie Kaukazu Południowego oraz jego coraz większe znaczenie jako korytarza energetycznego, transportowego i komunikacyjnego łączącego region Morza Kaspijskiego i Azji Środkowej z Europą; uważa zatem za sprawę najwyższej wagi nadanie absolutnego pierwszeństwa współpracy UE z Kaukazem Południowym, szczególnie w kwestiach związanych z energetyką; podkreśla, że te trzy państwa mają zasadnicze znaczenie dla tranzytu zasobów energetycznych oraz dla dywersyfikacji dostaw i szlaków energii UE; w tym świetle ponownie przypomina, że Unia powinna

Czwartek, 20 maja 2010 r.

podjąć konkretne działania celem zapewnienia politycznej stabilności regionu; z zadowoleniem przyjmuje gotowość Azerbejdżanu i Gruzji do dalszego aktywnego udziału w promowaniu zaopatrzenia w energię opartego na rynku oraz dywersyfikacji szlaków tranzytowych w regionie; stanowczo zaleca zaangażowanym krajom oraz Komisji włączenie Armenii do odpowiednich projektów transportowych i energetycznych w regionie;

29. dostrzega znaczenie regionu dla współpracy energetycznej UE i dla jej bezpieczeństwa energetycznego, zwłaszcza w kontekście tworzenia korytarza południowego (rurociągu Nabucco i White Stream); podkreśla znaczenie pogłębienia partnerstwa energetycznego między UE a Azerbejdżanem i zauważa wielką wartość zasobów energetycznych Azerbejdżanu i istotną rolę, jaką odgrywają one w jego rozwoju gospodarczym; podkreśla, jak ważne jest zadbanie o to, aby zyski pochodzące z wydobycia surowców naturalnych były równo rozdzielane i inwestowane w rozwój całego kraju, co pozwoli mu przygotować się na negatywne konsekwencje ewentualnego spadku produkcji ropy naftowej; zauważa coraz bliższe partnerstwo Azerbejdżanu i Rosji, zwłaszcza w sektorze energetycznym, i w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zamiar zdywersyfikowania przez Azerbejdżan swojej gospodarki; podkreśla znaczenie przejrzystości w sektorze energetycznym w tym regionie, która stanowi główny warunek zapewnienia zaufania inwestorów, i wyraża uznanie dla Azerbejdżanu za jego udział w Inicjatywie Branży Wydobywczej na rzecz Przejrzystości;

30. uznaje kluczową rolę rozwoju nowej infrastruktury i korytarzy transportowych, przedsięwzięć łączących regiony Morza Kaspijskiego i Morza Czarnego przez Kaukaz Południowy lub z Kaukazu Południowego, o czym jest mowa również w komunikacie na temat drugiego strategicznego przeglądu polityki energetycznej; w tym kontekście popiera wszystkie inicjatywy, które przyczynią się do nawiązania bardziej dynamicznego dialogu na linii producent-konsument oraz państwa tranzytowe, obejmującego wymianę doświadczeń w zakresie systemów regulacji sektora energetycznego i bezpieczeństwa ustawodawstwa dotyczącego dostaw, wymianę najlepszych praktyk, w tym mechanizmów na rzecz przejrzystości i solidarności oraz opracowania mechanizmów wczesnego ostrzegania o zakłóceniach w dostawach energii; uważa, że idzie to w parze ze zbliżaniem ramowych przepisów regulacyjnych, integracją rynku i niedyskryminacyjnym dostępem do infrastruktury przesyłowej o charakterze transgranicznym;

31. podkreśla znaczenie promowania środków na rzecz wydajności energetycznej, inwestowania w odnawialne źródła energii i zadbania o kwestie środowiskowe; uważa, że zróżnicowanie dostaw ma zasadnicze znaczenie, a można je osiągnąć jedynie poprzez ściślejszą współpracę z państwami sąsiadującymi; jest zdania, że Regionalne Centrum Ekologiczne dla Kaukazu powinno być adekwatnie finansowane i wspierane, aby mogło realizować także wiarygodne projekty transgraniczne; uważa, że plany ogłoszone przez Azerbejdżan i mające na celu uczynienie z rozwoju alternatywnych źródeł energii priorytetu rządowego są godne pochwały i zachęca do realizacji takich celów; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Armenii o wyłączeniu elektrowni atomowej w Mecamor i zachęca władze Armenii, aby dążyły do znalezienia realnych alternatywnych rozwiązań dla zaopatrzenia w energię, zgodnie z żądaniem UE; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki rządu Gruzji na rzecz utworzenia sektora elektrowni wodnych i podkreśla w tym kontekście potrzebę wsparcia ze strony UE;

32. uważa, że promowanie spójności społecznej i dialogu społecznego poprzez zaangażowanie wszystkich podmiotów społecznych, promowanie równości płci i praw kobiet, inwestowanie w edukację i zdrowie oraz tworzenie kapitału ludzkiego i zapewnienie odpowiednich standardów życia to ważne warunki rozwoju aktywnych społeczeństw demokratycznych; pozytywnie odnosi się do przyjęcia przez te trzy kraje programów na rzecz ograniczenia ubóstwa i zachęca do ich pełnej realizacji;

Planowana strategia UE

33. z zadowoleniem przyjmuje partnerstwo wschodnie i dostrzega związane z nim inicjatywy, które podjęto, oraz spotkania, jakie miały miejsce; podkreśla, że aby stało się ono wiarygodne, powinny mu towarzyszyć konkretne przedsięwzięcia i odpowiednie zachęty; zamierza pogłębiać parlamentarny wymiar partnerstwa;

34. z zadowoleniem przyjmuje stworzoną przez partnerstwo wschodnie możliwość pogłębienia dwustronnych stosunków z krajami Kaukazu Południowego i UE poprzez nawiązanie nowych stosunków kontraktowych w formie układów o stowarzyszeniu; podkreśla znaczenie włączenia dotychczasowych

Czwartek, 20 maja 2010 r.

osiągnąć i punktów odniesienia do dokumentów mających zastąpić obecne plany działania; przypomina, że warunki rozpoczęcia negocjacji obejmują wystarczający poziom demokracji, praworządność i poszanowanie praw człowieka oraz wzywa Komisję, aby w razie potrzeby zapewniła wsparcie techniczne, by pomóc tym krajom w spełnieniu koniecznych warunków; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności kompleksowy program rozwoju instytucjonalnego oferowany przez partnerstwo wschodnie jako innowacyjne narzędzie stworzone specjalnie po to, by pomóc tym krajom spełnić konieczne warunki; powtarza prerogatywę Parlamentu Europejskiego o niezwłocznym i pełnym informowaniu go na wszystkich etapach procesu negocjacji w sprawie układów o stowarzyszeniu, również dlatego, że będzie on musiał wydać zgodę na ich zawarcie; oczekuje, że wdrożenie układów o stowarzyszeniu przez wszystkie kraje Kaukazu Południowego przyspieszy proces gospodarczej integracji i współpracy politycznej z UE;

35. uważa, że plany działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa i ich wdrożenie stanowią ważną podstawę oceny przestrzegania zobowiązań i postępów w stosunkach dwustronnych z UE oraz rozważenia możliwości aktualizowania porozumień z zainteresowanymi krajami; zauważa silne zaangażowanie Armenii i Gruzji we wdrożenie planów działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa i wzywa Azerbejdżan, by przyspieszył działania w tym zakresie; uważa, że Parlament Europejski powinien brać udział w tym procesie; dostrzega różne postępy poczynione przez te trzy kraje w zakresie realizacji odpowiednich planów działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa; uważa, że negocjacje w sprawie nowych układów o stowarzyszeniu powinny uwzględniać te różnice i odmienne cele oraz wymiar regionalny i konieczność równego traktowania krajów;

36. wyraża opinię, że regionalny wymiar strategii UE dla Kaukazu Południowego powinien zostać należycie wzmocniony; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przydzielenie dodatkowych zasobów finansowych Europejskiemu Instrumentowi Sąsiedztwa i Partnerstwa w ramach partnerstwa wschodniego na programy rozwoju regionalnego i współpracę wielostronną; wzywa Komisję, aby stworzyła zestaw regionalnych i transgranicznych przedsięwzięć i programów dla trzech krajów Kaukazu Południowego w takich dziedzinach jak transport, środowisko naturalne, kultura i społeczeństwo obywatelskie w celu zapewnienia konkretnych zachęt dla zacieśniania współpracy i budowania zaufania między stronami;

37. przypomina, że wszystkie kraje Kaukazu Południowego są również zaangażowane w inicjatywę „Synergia czarnomorska”, która wzmacnia wzajemne zaufanie między partnerami poprzez współpracę regionalną w pewnych dziedzinach, w tym przez programy o charakterze transgranicznym; podkreśla znaczenie regionu Morza Czarnego i wzywa Radę oraz Komisję, a zwłaszcza Wiceprzewodniczącą/Wysoką Przedstawiciel Unii, do opracowania pomysłów i strategii na rzecz ściślejszej współpracy między wszystkimi krajami Morza Czarnego i na rzecz zacieśniania związków z Unią Europejską; w tym celu zaleca stworzenie zinstytucjonalizowanej struktury w postaci Unii Czarnomorskiej;

38. przypomina, że stanowisko Rosji, Turcji i USA odgrywa ważną rolę w kwestii rozwiązania konfliktu na Kaukazie Południowym; zwraca uwagę, że rozwój partnerstwa wschodniego nie ma na celu odizolowania Rosji, lecz przeciwnie, dąży do zaprowadzenia pokoju, stabilności i trwałego postępu gospodarczego we wszystkich przedmiotowych krajach, z korzyścią dla całego regionu i dla krajów sąsiadujących;

Kwestie bezpieczeństwa i pokojowe rozwiązywanie konfliktów

39. uważa, że wspieranie procesów rozwiązywania konfliktów ma istotne znaczenie oraz że UE ma spore możliwości w dziedzinie budowania zaufania, odbudowy i integracji oraz może pomóc we włączeniu do tego procesu społeczności dotkniętych konfliktem; w związku z tym zasadnicze znaczenie ma stworzenie przestrzeni dla obywatelskiego zaangażowania nie tylko między przywódcami, lecz również między organizacjami obywatelskimi; jest ponadto zdania, że społeczność międzynarodowa powinna nadal przyglądać się bacznie wszystkim konfliktom w regionie, aby umożliwić szybkie ich rozwiązanie; uznaje współpracę regionalną za konieczny warunek budowania zaufania i wzmacniania bezpieczeństwa zgodnie z priorytetami europejskiej polityki sąsiedztwa; wzywa wszystkie strony, aby w pełni zaangażowały się w wielostronną współpracę w ramach partnerstwa wschodniego, nie wiążąc jej z ostatecznym rozwiązaniem konfliktów;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

40. podkreśla niebezpieczny potencjał wystąpienia skutków ubocznych zamrożonych konfliktów w regionie; w tym kontekście zaleca utworzenie Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Kaukazie Południowym, obejmującej przedmiotowe kraje oraz właściwe podmioty regionalne i globalne, w celu opracowania Paktu Stabilizacji dla Kaukazu Południowego;

41. dostrzega obecne zaangażowanie UE w procesy rozwiązywania konfliktów w regionie i uważa, że wejście w życie traktatu z Lizbony usprawiedliwia podjęcie się przez UE bardziej prominentnej roli; w pełni wspiera specjalnego przedstawiciela UE dla Kaukazu Południowego Petera Semneby'ego; z zadowoleniem wyraża się o pracy misji obserwacyjnej UE w Gruzji i wzywa UE do zintensyfikowania działań w celu przekonania Rosji i odpowiednich samostanowionych władz do zaprzestania blokady uniemożliwiającej tej misji wkroczenie do Osetii Południowej i Abchazji; uważa, że UE ma teraz okazję do wsparcia rozwiązania konfliktu w Górskim Karabachu i podkreśla znaczenie wkładu UE w tym zakresie; dlatego uważa, że nieuniknione jest zwiększenie roli UE w grupie mińskiej poprzez ustanowienie mandatu UE dla francuskiego współprzewodnictwa w tej grupie; wzywa Komisję do zbadania możliwości udzielenia pomocy humanitarnej ludności regionu Górskiego Karabachu, wewnętrznym przesiedleńcom oraz uchodźcom, którzy opuścili region; wzywa Komisję i specjalnego przedstawiciela UE Petera Semneby'ego do rozważenia rozszerzenia programów pomocy i rozprzestrzeniania informacji na Górski Karabach, tak jak ma to miejsce w Abchazji i Osetii;

42. wzywa Wiceprzewodniczącą/Wysoką Przedstawiciel Unii do dokładnego obserwowania rozwoju sytuacji w regionie i aktywnego zaangażowania w procesy mające na celu rozwiązanie konfliktu; wyraża uznanie dla pracy specjalnego przedstawiciela ds. Kaukazu Południowego i ma nadzieję, że Wysoka Przedstawiciel zapewni jej spójne kontynuowanie; zachęca Radę do rozważenia możliwości skorzystania z instrumentów wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony do większego zaangażowania na rzecz pokoju i w procesy zarządzania konfliktem;

43. wzywa Komisję do przyznania znacznej pomocy finansowej i znacznego wsparcia technicznego na rzecz środków służących budowaniu i promowaniu zaufania wśród ludności i pomiędzy poszczególnymi narodami, a także do udziału w procesie odnowy i odbudowy we wszystkich regionach dotkniętych konfliktem, np. poprzez projekty dochodowe i projekty poświęcone integracji społeczno-gospodarczej wewnętrznych przesiedleńców i osób powracających, odbudowie domów mieszkalnych oraz sprzyjające dialogowi i mediacji, jak również do dalszego tworzenia i wspierania projektów społeczeństwa obywatelskiego mających na celu promowanie pojednania i kontaktów między lokalną ludnością a poszczególnymi mieszkańcami;

Demokratyzacja, prawa człowieka i praworządność

44. popiera wsparcie finansowe udzielane przez UE oraz pomoc na rzecz regionu w celu promowania tych zasad i procesów oraz uważa, że tego rodzaju pomoc UE powinna być udzielana w oparciu o spełnienie warunków politycznych, takich jak postępy w dialogu politycznym, procesie reform i demokratyzacji; ostrzega przed możliwością wykorzystywania konfliktów przez rządy w celu odwrócenia uwagi społeczności międzynarodowej od spraw wewnętrznych;

45. wzywa Komisję i Radę, aby zadbały o przestrzeganie zobowiązań podjętych w ramach politycznych pakietów uwarunkowań, takich jak konkretne zobowiązanie rządu Gruzji do przyspieszenia reform demokratycznych w zamian za pomoc UE w usuwaniu skutków konfliktu, uzgodnione między Komisją a Gruzją w styczniu 2009 r., a także wzywa do przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu regularnych sprawozdań na temat postępów;

46. z zadowoleniem przyjmuje prace unijnej grupy doradczej wysokiego szczebla ds. Armenii; z zadowoleniem przyjmuje zwiększoną pomoc finansową w ramach partnerstwa wschodniego, w tym pomoc w przygotowaniach do negocjacji w sprawie nowych układów stowarzyszeniowych z UE, i wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości udzielenia dostosowanej do potrzeb pomocy także Azerbejdżanowi i Gruzji;

47. wyraża opinię, że należy zwrócić szczególną uwagę na prawa mniejszości i najbardziej narażonych grup społecznych oraz zachęca Armenię, Azerbejdżan i Gruzję do wdrożenia programów edukacji publicznej w dziedzinie praw człowieka, które promują wartości tolerancji, pluralizmu i różnorodności, w tym poszanowanie praw mniejszości seksualnych oraz innych marginalizowanych i piętnowanych grup;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

48. wyraża zaniepokojenie w związku z odmową operatora satelitarnego Eutelsat nadawania rosyjskojęzycznego serwisu informacyjnego gruzińskiego nadawcy publicznego, gdyż odmowa ta jest najwyraźniej umotywowana politycznie; zauważa, że odmowa ta de facto pozostawia monopol na transmisje satelitarne dla regionalnych rosyjskojęzycznych odbiorców w rękach Intersputnika i jego najważniejszego klienta – Gazprom Media Group; podkreśla, że sprawą najwyższej wagi jest to, by w demokratycznym i pluralistycznym społeczeństwie nie utrudniano transmisji niezależnym mediom;

49. dostrzega potencjalną rolę Forum Społeczeństwa Obywatelskiego w ramach partnerstwa wschodniego, które może sprzyjać formowaniu się prawdziwie obywatelskiego społeczeństwa i jego umacnianiu się w państwach regionu, a także wzywa Komisję do zadbania o to, aby forum to otrzymywało wystarczające wsparcie finansowe; zwraca uwagę na znaczenie finansowania projektów społeczeństwa obywatelskiego i roli odgrywanej przez delegatury UE w regionie przy wyborze projektów, a także na znaczenie, jakie projekty te mogą mieć w kontekście nawiązywania kontaktów na szczeblu regionalnym;

Współpraca gospodarcza i rozwój społeczny

50. uważa, że UE powinna w dalszym ciągu wspierać rozwój gospodarczy, handel i inwestycje w regionie oraz że polityka handlowa to podstawowy element stabilności politycznej i rozwoju gospodarczego, który doprowadzi do zmniejszenia ubóstwa na Kaukazie Południowym; jest również zdania, że negocjacje dotyczące daleko idących i kompleksowych umów o wolnym handlu oraz ich zawarcie odgrywa w związku z tym ważną rolę; wzywa Komisję do refleksji nad ewentualnymi sposobami udzielenia krajom regionu pomocy w przyszłych przygotowaniach, negocjacjach i wdrożeniu, w tym nad podtrzymaniem zobowiązań wynikających z przyszłych szczegółowych i kompleksowych umów o wolnym handlu oraz do dostarczenia w stosownym czasie szczegółowej oceny społecznych i środowiskowych skutków tych umów; ponadto zachęca kraje Kaukazu Południowego, aby rozważyły wspólne utworzenie obszaru wolnego handlu;

51. zwraca uwagę na geopolityczne położenie Armenii, Gruzji i Azerbejdżanu względem Unii Europejskiej, kandydującej do członkostwa w UE Turcji, Rosji i Iranu; uważa, że handel to jeden z kluczowych elementów ogólnej polityki UE mającej sprzyjać stabilności politycznej, poszanowaniu praw człowieka, trwałemu wzrostowi i dobrobytowi i uważa, że regionalny wymiar strategii UE dotyczącej Kaukazu Południowego wymaga regionalnego podejścia do negocjacji w sprawie umów handlowych; wzywa Komisję do określenia wspólnych obszarów interesów gospodarczych, które mogą przyczynić się do przezwyciężenia rozbieżności, ułatwienia dialogu i wsparcia współpracy regionalnej; wzywa do większego zaangażowania i udziału UE w działaniach na rzecz integracji w tym regionie, zważywszy że Wspólnota posiada obecnie wyłączne kompetencje w dziedzinie polityki handlowej;

52. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie w maju 2008 r. badań wykonalności dotyczących Gruzji i Armenii, z których wynika, że daleko idące i kompleksowe umowy o wolnym handlu (DCFTA) przyniosą znaczne korzyści ekonomiczne zarówno tym krajom, jak i UE, co z kolei pozwoli Komisji rozpocząć przygotowania do przyszłych negocjacji w sprawie tych umów; zachęca Gruzję, Armenię i Azerbejdżan do większych postępów w realizacji ich planów działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa oraz do wykonywania zaleceń Komisji, zwłaszcza jeśli chodzi o poprawę zdolności administracyjnych i instytucjonalnych oraz o przeprowadzenie reformy ustawodawstwa (zwłaszcza w odniesieniu do niskiego poziomu ochrony własności intelektualnej w tych trzech krajach), co stanowi jeden z warunków niezbędnych do skutecznego wdrażania ambitnych umów o wolnym handlu i do zapewnienia ich trwałych skutków; uważa, że zawarcie umów o wolnym handlu z Gruzją, Armenią i Azerbejdżanem może przynieść nie tylko wzrost gospodarczy, ale także zwiększenie poziomu inwestycji zagranicznych i tworzenie nowych miejsc pracy oraz przyczynić się do zwalczania ubóstwa;

53. przypomina, że bezpieczeństwo energetyczne jest przedmiotem wspólnej troski; wobec tego wzywa UE do aktywniejszego wspierania projektów energetycznych w regionie zgodnie z europejskimi standardami, w tym projektów wspierających wydajność energetyczną i rozwój alternatywnych źródeł energii, do zacieśnienia współpracy w kwestiach energetycznych oraz do zdecydowanego i jak najszybszego utworzenia południowego korytarza energetycznego, w tym do zakończenia prac nad rurociągiem Nabucco; wzywa Komisję również do zadbania o to, aby projekty energetyczne i transportowe na Kaukazie Południowym były z korzyścią dla stosunków między tymi trzema krajami i nie stanowiły przyczyny wykluczenia niektórych społeczności; ponownie podkreśla znaczenie inicjatywy bakijskiej i programów na rzecz wsparcia dla niej: INOGATE i TRACECA;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

54. podkreśla, że stabilność polityczna ma zasadnicze znaczenie dla pewnych i nieprzerwanych dostaw źródeł energii w celu zagwarantowania właściwych warunków dla rozwoju infrastruktury; w tym względzie przypomina, że podwójny korytarz energetyczny, który tworzą gazociąg Baku-Tbilisi-Ceyhan (BTC) i gazociąg Baku-Tbilisi-Erzurum (BTE), sprzyja zbliżeniu UE i regionu Morza Kaspijskiego; apeluje o uzupełnienie obowiązujących umów dwustronnych lub protokołów ustaleń w dziedzinie energii podpisanych z trzema państwami Kaukazu poprzez dodanie klauzuli dotyczącej bezpieczeństwa energetycznego, w której określono kodeks postępowania i szczególne środki na wypadek zakłóceń w dostawach energii; uważa, że przepisy dotyczące dostaw i tranzytu energii powinny być omawiane podczas negocjacji w sprawie daleko idących umów stowarzyszeniowych z tymi krajami;

55. ponownie podkreśla znaczenie kontaktów międzyludzkich i programów na rzecz mobilności, zwłaszcza skierowanych do młodzieży, oraz programów partnerskich z udziałem regionów UE i lokalnych wspólnot, w których występują mniejszości narodowe korzystające z wysokiego stopnia autonomii; uważa, że istnieje potrzeba znacznego zwiększenia liczby studentów, nauczycieli i badaczy biorących udział w programach na rzecz mobilności; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umów o ułatwieniach wizowych i readmisji z Gruzją oraz wzywa Radę i Komisję do poczynienia postępów w zakresie ułatwień wizowych i umów o readmisji z Armenią i Azerbejdżanem;

56. ponownie podkreśla potrzebę opracowania przez UE strategii dla Kaukazu Południowego ze względu na znaczenie tego regionu dla UE i jej potencjalną rolę w dalszym wspieraniu rozwoju regionu i rozwiązywaniu jego konfliktów;

*

* *

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji.

Wolność wyznania w Pakistanie

P7_TA(2010)0194

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie

(2011/C 161 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie praw człowieka i demokracji w Pakistanie, a w szczególności rezolucję z dnia 12 lipca ⁽¹⁾, 25 października ⁽²⁾ i 15 listopada 2007 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając przyjęte w dniu 16 listopada 2009 r. konkluzje Rady w sprawie wolności wyznania i przekonania, w których podkreśla ona strategiczne znaczenie tej wolności i zwalczania nietolerancji religijnej,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i Pakistanu z dnia 17 czerwca 2009 r., w którym obie strony podkreślają znaczenie zintegrowanej długofalowej strategii mającej między innymi na celu rozwój społeczny i gospodarczy oraz rządy prawa, a także zwracając uwagę na znaczenie środków zwalczania terroryzmu bez użycia sił zbrojnych,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 666.

⁽³⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 434.